

skulde blive det, hvilket ikke er umuligt, at vi skulde kunne faa en Udførsel af Husdyr i Stand. Skulde Udgivelsen af Stambøger blive væsentlig indskrænket paa Grund af Summens Nedsættelse, vilde jeg meget beklage det, og heller ikke saa jeg gerne, at den nitide og smukke Udstyrelse, hvori de for Tiden udkomme, forsynede med fortrinlige Billeder, skulde forringes. Jeg havde tænkt mig, at der kunde indføres en Bestemmelse om, at de Dyr, som optoges i Stambogen, skulde betale noget derfor, man jeg hører, at det allerede er Tilfældet, at Hingste og Hopper betale, og at det skal gennemføres ogsaa for Tyrenes Vedkommende, og saa ere jo i Grunden derigennem alle Ressourcer allerede stoppede. Jeg synes, at vi burde forhøje Tilskuddet med 10,000 Kr., saaledes at Udgivelsen af Stambøger kunde ske i samme Omfang som hidtil, maaske vil det ad Aare endda blive nødvendigt at sætte Summen endnu højere op.

Dette er i det væsentlige, hvad jeg har at bemærke til Lovforslaget; jeg skal i øvrigt udtale min Anerkendelse af det og anbefale det til velvillig Behandling her i Salen.

Sørensen-Saksager: Jeg skal ikke komme ind paa ret mange Enkeltheder i Lovforslaget. Til det ærede Medlem, som nu satte sig (Olufsen), vil jeg sige, at Loven af 23. Maj 1902 vistnok har givet et betydeligt Stød til, at den Fremgang i Husdyravl og Husdyrbrug, som er foregaaet i Landet i den Periode, i hvilken denne Lov har virket, har været saa stor som i neppe noget andet Land i saa kort Tid. Jeg tror derfor ogsaa, at den Million, der aarlig er anvendt til Præmiering, har været godt anvendt, og at Staten har været godt tjent dermed. Det har skabt et Opsving og en Opkomst som paa intet andet Omraade i samme Tidsrum, og jeg frygter for, at man nu ved at inddrage Tilskuddene i saa stærkt Omfang, som man gør, lægger for haard en Haand paa en Del af disse Foretagender, som har baaret saa god Frugt. Dermed mener jeg slet ikke, at Landbruget ikke kan bære den forøgede Udgift, men jeg mener, at de anvendte Beløb have været en Spore til den Fremgang, som har fundet Sted, og jeg frygter for, at en for stærk og pludselig Indskrænkning deraf skal lamme for mange af de paa-gældende Virksomheder. Men den finansielle Stilling bevirker jo, at man nødes til at indskrænke sig i nogen Grad, og jeg vil gerne i denne Forbindelse sige, at

Landbefolkningen altid har været en loyal Del af vor Befolkning og derfor ogsaa er gaaet med til at bringe det Offer, som er nødvendigt for at faa disse Sager i Orden, idet den giver Afkald paa en Del af det ydede Tilskud, uden at den har stillet bestemte Krav i lignende Retning overfor andre Befolkningslag. I Lovforslaget ikke alene sletter man Beløb, men man skærper Betingelserne for at faa de nedsatte Beløb. Jeg har intet imod de skærpede Bestemmelser, jeg tror, at de kunne være gavnlige, men man skal være lidt forsigtig dermed; den højtærede Minister sagde jo ogsaa før, at han troede, man vilde gaa noget lempeligt frem.

Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa Enkeltheder, idet de ere omtalte af den ærede sidste Taler, jeg skal kun nævne nogle enkelte Punkter, som jeg vil henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa; der er absolut ikke Tale om, at jeg stiller Forslag, det er kun en Henstilling, som Udvalget anmodes om at tage under Overvejelse. Jeg skal først nævne § 1 A. 2., som den foregaaende ærede Taler berørte, og som den højtærede Minister ogsaa fremdrog; det drejer sig om Tilskud til Hingste- og Tyreskuer. Det er en gammel Sag og en meget kendt og meget anerkendt Sag her i Landet; man har hidtil givet indtil 75,000 Kr. til hver Afdeling, men Beløbet er sat ned til 40,000 Kr. Ærede Medlemmer ville forstaa, at naar det samme Formaal skal nøjes med omtrent det halve Beløb, betyder det en saa stærk Indskrænkning, at man vanskeligt kan komme til at præmiere alle de Dyr af god Beskaffenhed, som det er nødvendigt at anvende i Avlen. Dette Spørgsmaal henstiller jeg til det eventuelle Udvalgs Overvejelse; jeg skal pege paa, at man, hvis man forøgede Beløbet med 10,000 Kr. paa hver Afdeling, sikkert langt bedre vilde kunne naa sit Maal end med det foreslaaede Beløb.

Med Hensyn til Avlsforeninger er der enkelte Punkter, jeg kortelig skal berøre. Til Svineavlscenrerne, som omtales under Post 9., ydedes før 45,000 Kr., hvilken Sum nu foreslaas nedsat til 25,000 Kr. Denne Sag, som ogsaa blev omtalt af Ministeren, er af stor Betydning i vort Land og er, som man ved, blandt dem, der særlig ere gaaede frem, idet Udførselen i de sidste Aar, navnlig i det sidste Aar, har andraget 100 Mill. Kr. Det vil forstaaes, at det er en vigtig Erhvervsgren; og man bør derfor tage Spørgsmaalet nøje under Overvejelse, inden man forlader det en Gang indtagne